

ژوبین، منصور حکمت

عزیزترین کسی که میشناختم

سیاوش دانشور

۲۹ ژانویه را "روزی سیاه" نامیدم. این روزی بود که فهمیدیم بیماری ژوبین دوست داشتنی برگشته است. از اینروز ابری غلیظ و وحشی بر روان و عمل روزمره من، سنگینی اش را تحمیل میکرد. اما ۴ ژوئیه، سخت ترین و مشقت بارترین روز زندگی ام را تجربه کردم. در آنروز نگرانی و اضطراب عجیبی وجودم را تسخیر کرده بود، نمیدانستم چه دردی دارم و چرا به خود می پیچم. تا ساعتی بعد، بقول آذر عزیز، "کابوس هولناک به وقوع پیوست!" در این روز من، نادر، عزیزترین کسی را که میشناختم، از دست دادم!

بی نهایت سنگین بود. سخت ناعادلانه و بیرحم بود. بویژه، هیچوقت تصور نمیکردم، که روزی از طریق رادیو انترناسیونال حامل این خبر تکان دهنده برای مردم ایران باشم! شک ندارم تاثیرات این واقعه، و زخمی که درد سنگین اش تا مغز استخوان رسوخ کرد، برای همیشه باقی خواهد ماند. اما این تنها احساس من نیست. ژوبین عزیزمان درگذشت اما همه جا رنگ و بوی اوست، نام و چهره زیبا و صدای گرم و پرشور اوست. گوئی در هر لحظه زندگیمان حاضر است تا محبت عظیم ما به او و آرمانهایش را به نیروی درهم کوبیدن این جهان ناعادلانه تبدیل کند. نه! انسان نمیتواند عشق، تبلور انسانیت، و امید امروز و فردای زندگی را فراموش کند. همینطور که نمیتواند تلاش برای تغییر را کنار بگذارد. عملی نیست، واقعی هم نیست. من هم نمیتوانم دلتنگی وصف ناپذیر و هر لحظه ام را برای ژوبین عزیز پنهان کنم. درعین حال، او را هر لحظه در کنار حرکت روزمره و تلاش فردی و جمعی مان حس میکنم. منصور حکمت بر پرچم تلاش انسان امروز برای رهایی خویش حک شده است.

طبقه کارگر و کمونیسم، استراتژیست تیزهوش انقلاب کارگری، لیدر سازش ناپذیر کمونیست، و نظریه پرداز مشهور مارکسیست معاصر را از دست داد. دنیای محرومان، از کودکان خیابانی و مردم گرسنه، از زنان تحت ستم تا هر کسی که حق و آزادی مطالبه میکنند، یک پراتیسین آتشین اعتراضشان به وضعیت موجود را از دست دادند. من در عین حال، یک دوست و رفیق صمیمی، یک آموزگار، کسی که در تعیین مسیر زندگی ام نقش اول را ایفا کرده بود، از دست دادم.

آذر عزیز!

برای تو و بچه های نازنین موضوع بسیار فراتر از اینهاست. کلمات از توصیف پایداری تو و ابراز همدری با تو، مادر و خانواده ژوبین عاجزند. اما ژوبین با درنوردیدن مرزها جهانی شده است. خانواده او به وسعت تلاش محرومین در جهانی است برای تغییر. اندوه سنگین فقدان نادر و عشق وافر به آرمانهای زیبا و انسانی او، در این خانواده بزرگ موج میزند. بگذار با هم این اندوه و این محبت همگانی به ژوبین را، به قدرت و اتحاد و تعرض، برای برافراشتن قویتر پرچم سرخ اش، برسر در هر کوچه و خیابان و کارخانه تبدیل کنیم. تا مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم و تلاش نوع انسان برای برپائی یک دنیای خوشبخت و انسانی در جریان است، کمونیسم کارگری منصور حکمت حرف اول را میزند. بعنوان رفیق، همفکر و همسنگران، این را تضمین میکنیم.